

защо ще се карате съ тази частъ? Не сте вие, които може да изправите тази грѣшка. Напримѣръ, ние виждаме, какъвъ е този законъ природата, какъ дѣйствува тамъ. Ако имате извѣстна рана въ нѣкой органъ на тѣлото си; вие ще чувствувате болка. Вашата ръка може да се помъчи да помогне на тѣлото ви, но не ще може. Има една сила въ организма ви, която може да прѣмахне тази болка. Вие трѣбва да апелирате къмъ тази сила и когато тя дойдѣ, ще прѣмахне тази болка въ организма ви. Вие имате извѣстни несгоди въ живота си — ще апелирате къмъ тази вътрѣшна сила въ природата. Тя ще оправи вашитѣ части, но затова вие не трѣбва да бързате. Нѣкой казва: ама азъ искамъ да прѣстане тази болка, да се прѣмахнатъ тия несгоди. Нѣма да бързате! Тази болка ще прѣстане, тия несгоди ще се прѣмахнатъ, не когато вие искате, а когато тя намѣри, че трѣбва. Нѣкой иска да стане чудо, изведнѣжъ да прѣстане извѣстна болка. Това не е чудо. Всѣки лѣкаръ може да намаже болното мѣсто съ кокаинъ, и болката да изчезне, но тя изчезва врѣменно, не напълно. За да изчезне извѣстна болка, за да стане човѣкъ едно разумно същество, изисква се врѣме и пространство. Азъ взимамъ тѣзи двѣ думи не въ обикновенъ смисълъ, не тѣй, както обикновено се разбиратъ. Подъ тия думи азъ разбирамъ едно непрѣривно разширение на човѣшката душа, защото всичко зависи отъ безграничното. Щомъ единъ човѣкъ е безграниченъ, той може да се разширява, колкото иска. Ние страдаме, защото нѣмаме врѣме, ограничени сме. Ако дадете на единъ човѣкъ дълъгъ срокъ, той всичко може да напра-